

تاثیر استرس بر میزان غلظت کورتیزول مو

افته‌های جدید محققان حاکی از این است که میزان کورتیزول موجود در مو به احتمال زیاد نشان‌دهنده میزان استرس فرد است .

به گزارش گروه علم و آموزش ایرنا از پایگاه خبری مدیکال اکسپرس (Medical Xpress) ، تیمی از محققان دانشگاه ایسلند و مؤسسه ملی بهداشت عمومی در مکزیکوسیتی شواهدی یافته‌اند که نشان می‌دهد پزشکان به‌زودی می‌توانند با اندازه‌گیری میزان کورتیزول موجود در موی بیماران، سطح استرس اخیر آن‌ها را اندازه‌گیری کنند.

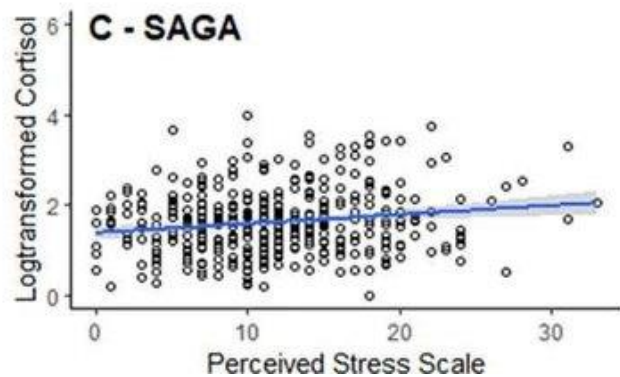
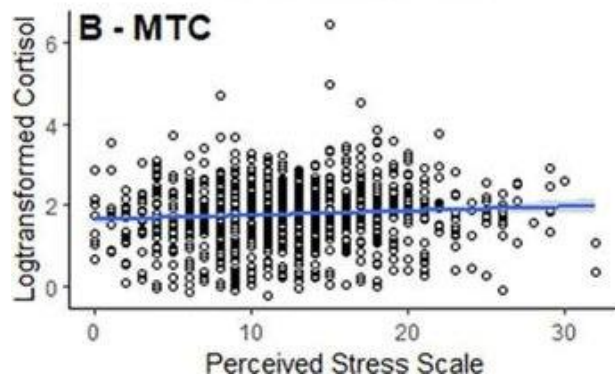
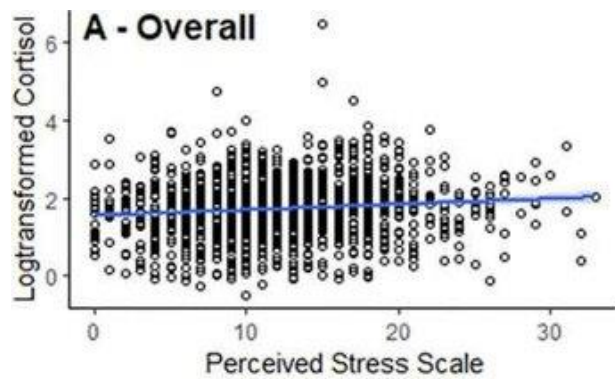
کورتیزول که به نام هیدروکورتیزون نیز شناخته می‌شود، نوعی استروئید است که توسط غده فوق کلیوی ساخته می‌شود و زمانی که افراد، استرس را تجربه می‌کنند به وفور تولید می‌شود؛ به همین دلیل است که گاهی اوقات از آن به‌عنوان هورمون استرس یاد می‌شود.

محققان در تحقیقات جدید، تلاش کردند به این موضوع پی ببرند که آیا کورتیزول هنگام رشد مو در آن جمع می‌شود یا خیر و اگر چنین است، میزان آن به سطح استرس مربوط است؟.

محققان برای یافتن پاسخ سؤالات خود، داده‌های مربوط به معلمان مکزیکی و گروه‌های تحلیل استرس و ژن ایسلندی را مطالعه کردند که شامل داده‌های نمونه‌های موی جمع‌آوری شده از ۸۸۱ زن ساکن بخش‌هایی از مکزیک و ۳۹۸ زن در ایسلند بود. هر کدام از نمونه‌های مو کنده شدند نه بریده؛ زیرا محققان می‌خواستند بخش ریشه را نیز آزمایش کنند.

هر تار مو فقط به اندازه ۳ سانتی‌متر کوتاه شد. محققان خاطرنشان کردند که موها به طور متوسط یک سانتی‌متر در ماه رشد می‌کنند؛ یعنی هر نمونه موی مورد مطالعه آنها، طی سه ماه قبل از آزمایش رشد کرده بود.

هر یک از زنانی که داوطلب شرکت در این مطالعه بودند به تعدادی سؤال درباره میزان استرس در آنها در ۳ ماه گذشته پاسخ داده بودند.

محققان، پس از آزمایش نمونه‌های مو و تجزیه و تحلیل پاسخ‌های داوطلبان، نتایج را به پنج گروه تقسیم کردند که نشان‌دهنده میزان استرس شرکت‌کنندگان بود. آنها برای مقایسه بین گروه‌ها، امتیازهای عددی در نظر گرفته بودند.

با انجام این کار، محققان بین میزان استرس گزارش‌شده توسط زنان داوطلب و میزان کورتیزول یافت‌شده در موهای آنها ارتباط پیدا کردند. هرچه آنها استرس بیشتری احساس می‌کردند، کورتیزول بیشتری در موهایشان پیدا می‌شد.

یافته‌های محققان حاکی از این است که سطح کورتیزول در موهای افراد به احتمال زیاد به‌عنوان یک نشانگر زیستی برای نمایش سطوح استرس در گذشته نزدیک است.

آنها اذعان دارند که برای چنین آزمایشی باید فاکتورهای دیگری را نیز در نظر بگیرند که ممکن است منجر به افزایش تولید کورتیزول شده باشد از جمله استفاده از برخی داروها یا وجود تومورهای خوش‌خیم.